

BORSSZEM JANKÓ BÁLBAN.

K—ky G—v. Hm . . . ez az én elődöm tán megint az én utódom akarna lenni? . . .

Előfizethetni a kiadó-hivatalban : Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. Előfizetési díj : Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Andrássy.

ANDRÁSSY szólt — s nem lanyha kellem
Derege most élczes szaván;
A régi volt, a régi jellem,
Miként idője legjaván,
A régi ész, a régi sas szem,
A régi hű magyar kebel,
S a régi nyelv, — hál'isten! azt sem
Feledte még egészen el.

Nem; — semmit, semmit sem felejtett,
Bár messze vitte fényes ut;
A hon, mely Mózsest benne sejtett,
Most újra az eszébe jut.
Az udvaroknak puha selyme
Lelkéről is levedle már,
Ismét kitör a régi elme,
Mint felhőn át a napsugár.

Andrássy szólt; jelezte még csak,
Hogy: »élek s van még pár szavam.«
Andrássy szólt, — s az enyhe, csélesap
Kis „Sóhajkák“-nak vége van.
Andrássy szólt — s visszhangja támad
A szónak, mely népéhez ér:
»Vezess, megyünk megint utánad,
Ó légy a régi, légy vezér!«

ATHEDRAI BÖLCSESEGEK.

— Az egri nők szurokkal és aszfalttal
öntötték le a törököket.

— Franyovecz, ha el nem hallgat,
hát úgy hallgattatom el, hogy kihivom
felelni!

— Domine Tóth (a főt. ur t. i. vicczel.) Maga oly keserűt
sóhajt, milyent csak a keserű só hajt.

— Látják? Nem látják? No látják, hogy nem látják!

TÖRTÉNELEM.

„Az utolsó nuncius.“

— Mutatvány a 2215-ben megjelenendő »Magyarország története«
című munkának 22-ik kötetéből. —

1886. január 26-ika nevezetes lapot képez a régi
Magyarország parlamentarismusának történetében. Ab-
ban a primitiv korban addig a napig még per nuncium
érintkezett egymással a két ház oly módon, hogy a felső-
házi jegyző gyalog (még csak nem is velocipéden) átment
a Múzeumból (hol mai napság a »Borsszem Jankó«
ballon-palotája van kikötve) az ideiglenes országházba s
ott egy ócska áttilába bujva tisztelgett a ház színe előtt.
Azóta hogy megváltozott minden! Ez idő szerint alig
tartunk ilyesmit hihetőnek és lehetségesnek. Mai napság,
mikor a két ház közti érintkezés az elavult telefon helyét
elfoglalt ideofon által oly egyszerű lett! A két ház
elnökének feje czikória-sodrony által van összekötve
s amit az egyik tud, hall, lát s érez, azt tudja, hallja, látja
s érzi a másik.

Hja de persze! A czikória-sodrony világra szóló
titkát — a legjobb eszmevezetőt — még a XIX-ik szá-
zadban nem ismerték.

Akkor még gyalogpósta járt a két ház közt.
Utolsójuk Gyulay Pál volt, kinek eredetéről egész iro-
dalom keletkezett, bár eredménytelenül. Gyulay Pál zár-
mazása még most sincs kiderítve. Némelyek ²⁾ azt
állítják, hogy ez a név hibás, az ő neve Pálffy Gyula volt,
fia Pálffy Albert regényírónak, (még akkor nem lapdacs
alakban szedték be az elbeszéléseket, hanem könyvből
olvasták), kinek egyik regényét ásatag alakban az egykori
Czukur-utcza sarkának pincze helyiségében minap talál-
ták meg. Akik ezt vitatják, támogatásukra azon fiui kegye-
letet hozzák fel, mellyel a Pálffy regényeit dicsérte,
közölte és terjesztette. Mások azonban nem fogadták el
ezt az állítást s erősen vitatják, hogy csakugyan Gyulay
Pál volt a neve. Regényes, kalandos életet folytatott, úgy
hogy kortársa Kemény Zsigmond regényt is irt belőle.
Annyi bizonyos, hogy hatalmas szál, erős, nagy testalko-
tása volt. ³⁾ Mindenkit levágott, akivel birokra kelt;
Sokszor viaskodott nyilvánosan Jókaival, az akkori híres
Mórral, ki miután a házban megtette mameluki köteles-
ségét, ment a tágabb hazába. Foglalkozott hadászattal
is. Ebbeli munkái között leghíresebb — sajna! — elve-
szett⁴⁾ strategikus szakmunkája »Bankbán Katonáiról.«

Ez azon férfiú, aki utóljára öltötte magára a ha-
gyományos attilát 1886. január 26-án. Neve örökkön
örökké él a magyar történelem évkönyveiben: nem mint
költőé, nem mint kritikusé, hanem mint az utolsó nun-
ciusé.

¹⁾ Valószínűleg maradvány a középkori farsangi bohózatok-
ból. (V. össze: »Le Carnaval et les moeurs carnavalesques au XIV.
siècle.« Paris, Dentu.)

²⁾ Legifj. Salamon Ferenc: »Ösüm Salamon Ferenc
és Gyulay Pál.« Két alak a régi magyar irodalom-történetből.
Budapest, 2210.

³⁾ Csonthoss Nesztor felolvasása: »A XIX. század irodalmi
nagyágainak koponyáiról.« Hajmáskürth, 2206.

VERESCSÁGIN BUDAPESTEN.

Szép, szép a Jókai muzsikája . . . de olyan hatással még sem jár az, mint járt annak a bécsi bácsinak a dobolása.

Dobzsánszky redivivus.

NOS már megint itt vagy, nos már megint szólász?
Ó Petrowics Petrow hidd el, hogy nincs jól az.
Lásd, alig bukkansz föl a léha szóárból, —
Muszkaverő hős lesz egy szegény Lázárbul.

Mért nem ülsz te békén testednek jobb részin,
A két balláboddal jégre miért mész im,
Mért csindalsz te hűhót, lármát, riadalmat,
Gyöngye legényeknek olcsó diadalmat?

Rád fogták, hogy muszka a te tested-lelked,
A hazát eladtad, mint egy jobbágy-telket,
Országgyilkos tüzhöz csiholod a kovát,
Itatod kozáknak Gyergyóban a lovát.

Bolond ötlet volt ez, mindig az is marad,
Ruhelért nem vesznek ily jámbor tanarat.
Jól tudjuk: tanférfi vagy csak, egyéb semmi,
Kivel még Lázár is birokra mer menni.

Tanférfi vagy, félszeg, ügyetlen, unalmas,
Ne légy tehát mártír, hanem ülj le s hallgas,
S ha a szád nem állja a szót, tétess rá zárt,
S ne tedd — égre kérünk — nagy emberré Lázárt.

Apró hírek.

⌘ **A pósta-takarékpénztár** elsején megkezdí a működését ű felsége egy 300 frtos betétjével. Egyet kívánunk az új takarékpénztárnak: hogy a *betétek* ne tartozanak a *kivételek* közé.

* * *

⊕ **A pósta-takarékpénztár** igazgatósága igen ügyes intézkedést tesz az intézmény felvirágzására. Hazafias hangu felszólítással fordul az összes hazai poszkiszlisekhez, hogy tőküket nála helyezték el. Ily módon fényesen meg fog élni!

* * *

⊗ **A belügyminiszter** megsemmisítette a honvédegyülésnek Görgeyt elátkozó határozatát. Támár és Terney urak e fölött, hír szerint, roppantul el vannak keseredve.

* * *

× **Az a — Szabó László úr** megszülte végre egerét. Annyi az egész, hogy Podmaniczky Ármin egy kicsit nagyon is *kicsiny* dobot talált venni ahhoz az árveréshez; izé — Szabó László ur pedig tulságosan *nagy* dobot ahhoz a szörnű státusz titokhoz.

* * *

▽ **A vasuti bált** még csak most csinálják Budapesten és Nagy-Kanizsán már is eljárták a déli vasutasok a »Chassez-Croisez«-t.

⊖ **Kis kataszternek** csufolják a pósta-takarékpénztárt, lévén kisebb mértékben szintén gentry-elhelyező intézet. Ez a név különben jó omen rá nézve: legalább sokáig fog tartani.

* * *

⊕ **Thaly Kálmán**, a nagy történetbuvár, görcsösen ragaszkodik a jegyzői diszruhához. Pedig kár hogy megszüntetik; mert ha a jegyzői üzenetváltásokat megszüntetik, Thaly az elnöki előszobában azonnal megtalálhatná Attila sirját.

Pályázat.

Pályakérdés: Mi volt Andrassy Gyula beszédének indoka?

Jutalom: 100 arany.

Határidő: Rögtön.

Föltétel: nyílt pályázat nevekkal.

N^o I.

A magyar parlamentarismus színvonala az utolsó budget-beszéd alatt rendkívül süllyedt. Repedések kezdtek mutatkozni az országházon. Hogy össze ne dőljön, meg kellett menteni a színvonal visszaállításával. Azért beszélt Andrassy.

YBL MIKLÓS

felsőházi építész-szakértő.

N° II.

Csalódás! Andrassy értesült arról, hogy Kálnoky gróf az egyik fogát meg akarja plombiroztatni, mely a Balkánfélszigetre való fájásában megszuvasodott. Már pedig Andrassy meg akarta ettől a költségtől kimélni s azért adott neki egy olyan interpellációs diót, melybe esetleg bele is törhetik az a fog.

DR. ÁRKÖVY JÓZSEF

a m. k. egyetemen a fogászat tanára.

N° III.

Andrassy régóta tapasztalja, hogy bizonyos politikának bizonyos hintaja a balkáni sárban kerékagyig elsüppedt. Még ülhet benne, ha nem huzzák ki. A lovak nem tehetnek róla... tán a kocsis a bakon... Más kocsist!

KÖLBER TESTVÉREK

kocsigyárosok.

N° IV.

Tapogatózás! Aki Andrassyt ismeri, perczig sem tapogatózhatik. Andrassy az örökké fes és fiatal, aki táncolni szeret és táncoltatni! Most farsang van! El lehetne a muszkával egy kalamajkát járítani! Ezért vágyik épen a — Ballplatzra Értjük.

NÉVTELEN PSYCHOLOGUS.

Mokány sírirta Recsky Andrásra.

Ki soha a „*kunczt*“ot többé meg nem látja :
Nyugodjék békében *Recsky* András bátya !
Az örök üdvösség szaladó nyúl légyen,
Amelynek nyomába égi lovon mégyen,
— Szügye legyen rengő, de könnyű a fara, —
Jó magyar virtussa legyen az agara,
És átkozná bár ki a föld minden papja,
Azt a nyulat mégis zikerre elkapja.

* Ntbene »*kunczt*« ha a ferbliben csupa egyszínből a legjobb kártyák jönnek az ember kezébe.

Dr. Hombár Mihály védbeszédeiből.

— Tagadom, hogy a káros bikája fél szemének kiütése által a bikában legkisebb kár is okoztatott volna, mert míg a bika azon életfeladatnak, melyre hivatva van, fél szemmel is megfelel, addig másfelől, mivel régi igazság az, hogy a jó bika idővel megvakul s így élete folyamán bizonyos erőt arra is kell fordítania, hogy megvakulása bekövetkezéskor, azt fél szemének kiütése által már önmagának megtakarította. Vissza utasítom azon föltevést, mintha a tehenek egy szem hiánya miatt a bikától elfordulnának! Mivel tehát kár nem létezik, a vádlottat kérem fölmenteni.

— Tek. Törvényszék! A kir. ügyész úr a károsult féllel, valamint a Tek. Törvényszék asztalán fekvő arany zsebórával, mint corpus delictivel, igyekezik védenezemnek a lopásban való bűnösségét bebizonyítani. — Határozottan tiltakozom a közvádoló úrnak illeten rabulisztikája ellen! Mert ha megvan a corpus delicti és az hazai jogszokásunk szerint a károsult félnek visszaadandó, akkor ez eltulajdonított tárgyát visszakapván: megszűnt károsult fél lenni. Ha tehát nincs károsult fél, bizonyos, hogy károsító fél sincs; hiányzik tehát a büntetett alanya. — De még tovább is megyek, Tek. Törvényszék! A modern büntető jogtudományban a büntetett tárgy nem azon tárgy, a mellyel a büntetett elkövetettik, hanem: a sértett jog. Panaszosnak sértett tulajdonjogáról azonban itt szó sem lehet, mert tulajdonát sértetlenül visszakapja. A zsebóra megszűnven corpus delicti lenni, a büntetett tárgy az ímént kifejtettek alapján egyáltalán nincs is. Védenezem alanyi és tárgyi tényállás hiányából felmentendő.

— A szakértők bebizonyították, tehát én sem tagadom, hogy *Féjes Pál* védenezem egy váltó alá, mint elfogadó, *Zsiros János* nevét írta; mindamellett azonban nevezett védenezem »csalás«, vagy »váltóhamisítás« miatt nem büntethető. Csalás miatt nem büntethető, mert nem hitelt eszközölt ki a váltóval, hanem arra készpénzt kapott; a htk. 384. §-a pedig, melyre az ügyész ur vádját alapítja, csalásnak csak azt minősíti, ha valaki mást tévedésbe ejt a végett, hogy attól magának hitelezést eszközöljön ki; váltó-hamisítás miatt pedig nem büntethető, mert *Zsiros János* nevű egyén nem is létezik s így reá az okirat-hamisításának főismervét és lényegét képező

jogsérelem nem háromolthatik. Legrosszabb esetben is védenezem cselekménye, mivelhogy a tett elkövetése idejében nagy szükségben volt, tehát segély-nyerés céljából használta a kérdéses okiratot, a khgsi törvény 43. §-a szerint minősülő »hamis név használása«, ugyszintén ezen törvény 71. §-a szerint minősülő »hamis okirat használása segély-nyerés céljából« kihágások szerint bírálendő el.

— Tek. Törvényszék! Mindenki, kinek a jogtudományban csak elemi ismeretei is vannak, tudja, hogy minden jog kötelességgel és viszont minden kötelesség joggal jár. A mester-ségére vádaskodással foglalkozó kir. ügyész úr azonban, úgy látszik, ezt vagy nem tudja, vagy nem akarja tudni, mert vádindítványában ő maga állítja, hogy *Konczek Barnabás* a lopással iparszerűleg foglalkozik és e miatt kéri súlyosabb büntetését. Vizsgáljuk már most meg, hova vezet az ügyész ur logikája. Mindenek előtt tagadja azt, hogy kinek kötelességei vannak és ezen kötelességeinek lelkiismeretesen, tisztos polgárhoz illő módra megis felel: jogai is volnának; mert, Tek. Törvényszék, a kezeimnél lévő adó-könyvecskével bebizonyítom, hogy védenezem a foglalkozása, az ügyész úr szerint tehát a »lopás« után tartozó jövedelem-adóját az utolsó krajczárig mindig pontosan kifizette. Mindezekből átláthatja a Tek. Törvényszék, mily erőszakolt a közvádoló ur vádja: miért is kérem annak eljétéseivel védenezem fölmentését.

— Igaz, Tek. Törvényszék, hogy *Mihalik János* lottó-tanár lottó-jóslásokkal foglalkozott és ezen cselekménye a khgsi törvény 79. §-a alapján ítélendő meg; de mindamellett nevezett védenezem nem büntethető, mert csakis nemes hazafiságból üzte ezen foglalkozást: az államnak hasznot hajtani akarván. Cselekménye csak az esetben volna büntethető, ha valaki az ő jóslása következtében valóban nyert volna, mely esetben az állam kárt szenved. Ez azonban meg nem történvén: hiányzik a minden bünes cselekménynek belső ismervét és lényegét képező közvetett kár.

ÜLETLEN GOMBOK.

— A téli turfról. —

Hölgy (líhegő kebellet s kipirult arccal hirtelen odafordul Z-y J-ökhöz.) Mondja csak kedves gróf: élvezet a korcsolyázás, vagy munka?

Z-y J-ö (meglepetve gondolkozik egy darabig s aztán csak annyit mond:) Hm, hm. (Ilyenkor a nemes gróf mindig egy nagy gondolatot rejteget a világ előtt.)

Elmés honatyá. Persze, hogy élvezet! Mert ha munka lenne, akkor ö nagysága a szobalányával, a gróf pedig ezt is a titkárával végeztetné.

*

— Mboh! — mondja magában S. S., eltűnődve az előtte futkározó csoportokon. Könnyű ennek a medveczukros kis Esztikének, az én szomszédasszonykámnak a dob-utczából! — Tonolja karszolázni az ő orától — akitől legjobban elsajátíthat aztat a fortélt, hód küll elbokni olejan ödjesen, hojd ne ledjen belőle az embernek még se semi boj.

*

A fogatlan Tecza.

Szegény Tecza ángyó, minden foga oda.
Nem tud rágni, csupán rágalmaz azóta.

UJ LANT.

A paripa.

Lovát eladá a lovag Bögözy,
Megvette zsidója a Náthán.
S míg im amazt ma a bú körözi,
Vigan koczog ez tova hátán.

Jászolhoz imé a lovat kötözi
Mosolyogva hamis szemü Náthán.
Bújában iszik a lovag Bögözy,
Nem ülend már jó lova hátán!

S bújában az árát elsörözi
Csaplárja neki maga Náthán,
S fekszik a rettenetes Bögözy
Hajnal hasadáskor a hátán.

Ám pénze a czechet nem fődözi
S vexlit nyom elébe a Náthán,
„Elfogadom“ — dörg hős Bögözy
S száguld már uj lova hátán.

Éji lovaglás.

ÖTÉT éjfélen Bögözy

Az erdőn vágat át ;
Sarkantyuja megvérezi
Éjszín sötét lovát.

S rikolt: „e sötét éjfélen
Akad-e oly vitéz,
Ki szablyát huzva: én velem
Lovagkalandra kész?”

Választ nem ad az éj, a vak —
Minden mélyen pihen,
S vágat tovább a bösz lovag
A fák sűrűiben.

S pokolian kaczag a hős :
„Haha! Nincs hát vitéz,
Ki szivre, karra nagy s erős
S lovagkalandra kész!”

S szilaj haraggal ront tova,
Zörög a kard s paizs —
S ha birná éjsötét lova,
Száguldna még ma is.

KÉPZŐMŰVÉSZET.

Verescsagin előadása.

— A »Magyar Állam«-ból. —

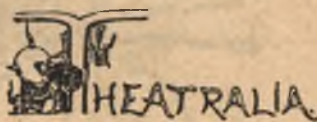
A hirhedt muszka szabadonc, kinek undok mázományai csak czéda bujonzok botor hadának tetszhetnek, előadást tartott az erzsébet-terézvárosi körben. Mért nem inkább a Lipótmezőn? Ott helyén lett volna! De lássuk a »medvét«. (Hisz muszka!) A kálomista Jókainak ajánlása után föllép egy iszonyu alak a pódiumra. Szakálla torzonborz, arca mosdatlan a lourdesi víztől, s feszületbontó karjait mégis keresztbe merészeltte fonna! A po-

kol tűzének előre rávetett világossága lidérczkedik orrán. Lábára biczeg, mint a ††† sátán. Megáll pillanatra, aztán el kezd beszélni; de nem tud egy helyütt maradni. A lelkiösmeret furiái üzik, kergetik s ezektől hajszolva fél-alá futkos a pódiumon, mint a bolygó zsidó. Nem is más ő kelme! Ráismertünk: Ahasverus, nyusztprémes kaftánban. Azért kell mindig utaznia, azért nincs nyugta sehol se, azért járja be az egész világot... Beszél... beszél... Egyszerre egy bicska esik ki a zsebéből. Az, amelyik belétört Bécsben a kiállításba!... Végre kifogy a szuszából... és kiszalad a teremből... A furiák utána! (Mint hitelesen értesülünk, hetenként kétszer kitöri a — »könnyüség!«)

KERESZTELŐ SZT. ÁGOST —

— dr. Goldzieher Ignácot a keresztelő pacsmaggal úgy megugrasztja, hogy ez a jeles magyar orientalista Prágáig meg sem áll.

Nemzeti Színház. (»Rhea grófnő.«) Fundus instructus, mondá a szomszédom, egy mezőgazda. Csakhogy — így folytatá — furcsa gazdagság ez, mikor a mély járatu eke nyomában, a völgyes barázdában még egyszer megérsztjük a vasat, mely a vájt uton nyom nélkül halad.

Egy piktor szomszédom meg a gyerekkori emlékeivel állt elő: mikor kis fiu volt, rajzolt házat; hogy elhigyék neki, a kéménye tetejébe roppant füstöt pingált. Primitív vonalakban megalkotott embereinek a szájába meg — hogy madárnak vagy répának ne nézék — pipát dugott.

Egy szabó, ki mögöttem ült, ezt sugá a feleségének: hisz ez nem is varrás, hanem fejtés. A szép szoknyáról leszedett minden fodrot, a sleppet elnyiszálta, s most abban a vélekedésben van, hogy ujat csinált.

Egy versíró úgy nyilatkozott, hogy a szerző talált egy csomó jó rímet, s azok elé írta meg a sorokat.

Egy külvárosi tejáros kijelentette, hogy ő ezt a mesterséget régóta folytatja; csak azt nem tudta, hogy a drámaírók is higítanak.

Brunner bácsi, a játékkereskedő, ebben a darabban versengést látott az ő bábjaival.

Szóval: beszélt ott mindenki, csak — s ez bámulni való — hallgattak a páholyokban, s nem beszéltek a kritikusok.

A csarnokban Kalemberger Izidor német zsurnaliszta így viczelt:

— Gott lenke ihre Schritte, damit sie fortan fremde Sujets besser benützi. Daun ist ihr Renommé rehabilitirt.

— Halált rhea! kiálták a magyar kollegák, megfogták s a szerző páholyába lökték, honnan tönkrehálált állapotban czepték a Szikszayba. Csak a harmadik spriczer után tért ismét magához, s megtapogatva gomblukát, tapasztalta, hogy annak nincsen semmi baja. Nem lóg benne rendjel. De vigyázzon magára: a minap is ketten feküdtek le ép egészségesen s reggelre az egyik rendjellel, a másik magyar nemesül kelt föl. Ma sem tudják, mért.

*

Nyaraló földszinti terme. Nyitott ajtók. Vörös kabátos urak *magyarul* beszélgetnek. Első valószínűtlenség.

A kertből virágzó nárcziszszok s rózsabokrok integnek a néző felé, míg a vadász urak a hideget emlegetik, mely elrontja »scent«-et. Második valószínűtlenség.

Rheus gróf Rhea grófnőt gyötörgeti, hogy mért szereti a fiatal grófot? Nem gondol a kis Rheumra, az ő ártatlan gyermekére?

— László gróf az ő jelenlétével megrontja boldogságot, szól fogcsikorgatva Rheus.

— Hiszen itt sincs, tagolja Rhea.

— De mindjárt be fog jönni, ordítja Rheus.

Csakugyan! Rheus visszavonul, László gróf bevonul.

László. Ön szeret engem, Rhea!

Rhea. Nem emlékszem.

László. Biztosítom.

Rhea. Igazán nagyszerű!

László. Szökjünk Bengáliába. Ugy is egy meglövetlen párduczom bújja ott a dzsungeleket. S én leopardsteakre éhezem, a mióta egyszer ettem.

Rheus (a mondat három végső szótagát hallva.) Hah! Szerette! Szereti! László gróf, *ki!*

László gf. (gunyosan.) Csak el! (El.)

Rhea. Én ártatlan vagyok!

Rheus (keserű ironiával.) Te — Hunyady László! El az én házamból! A 4-ig fölvonásig ne lássalak!

Rhea. Én ártatl. . .

Rheus (gyilkos tekintettel.) És a többi.

László gf. Nem is szerettem Rheát sohasem, csak úgy mic sodáztam vele. Mongyó! Sport, run, scent, kill, yes! Hanem a kicsit, szészá! Rheum a bensőmet meginđította. Megnéztem az anyját, elveszem a lányát. (Szerelmi dalt énekelve, de nem tud.) Rheácska, én szeretem magát.

Kis lány. Idazán? Mada olyan jó bácsi!

Rheus. Hah, mit látok! A lányomat is?

László gf. Kérem, *csak* a lányát. Az a másik techtl csak mechtl volt — gun, turf, pace, dog, hunt, yes!

Rheus. Mért nem magyarázta ki magát mindjárt? Ez egészen más. (A lányához.) Hol a mamád? Bocsáthatnékom van.

Kis leány (bánatos duzzogással.) Mama megszéltett büszteszédénet fonszédész éjzetében éltetlenül ész áltatlanul szenved a Máli néni villájában. . . .

Rhea. Ugy van, én értetlen s ártatlan vagyok!

Rheus (térdre bocsátkozik előtte.) Mért nem szóltál mindjárt ilyen aplombbal?

László gr. (Rheához.) Mamám, add ránk áldásodat!

Kis lány (tapsikolva.) Blavó! Moszt netem isz van féljem!

Rhea (zokogva.) Én ártatlan vagyok.

Rheus. Schön gut!

— Finis Rheae. —

Az utczákon a második előadást a következő színlap hirdeté:

Népszínház. (*»Az összedült kastély.«*) Egy szeretetreméltó örültség, amelynek élvezetére a mi közönségünkben nincs meg a nagyvárosi naivság. Mert van ilyen is. A »blunzendumm«, a »höherer Blödsinn«, a »farce« hóbortjaiban csak a nagyvárosi néző leli kedvét, míg a vidék csak úgy mulat, ha jól kisírhatja magát a darabon.

Már csak magában a gondolat is mulatságos: két ősi kép megelevenedik, hogy egyik a másikon boszút vegyen, amért háromszáz évvel ezelőtt amaz elszerette a nejét; de ugy, hogy az unokáu boszulja meg magát. Az egyik ős védi, a másik üldözi a szegény fiut az »Angot« óta kedves recepte nyomán olykép, hogy a fiatal férj csak mindenféle akadályok után férhessen hozzá a kis feleségéhez. Tizenöt év óta minden második operette e körül forog. Marquis és báró folytonos alakoskodásban kergeti egymást. Az egyik rontását jóra varázsolja a másik — a tündér-poézisnek éles kifigurázása, de szerfölött vig. Mióta Meilhac és Halévy bolondot üztek a szívünknek drága olympusi istenekből s görög hősből, elnézzük édes gyermekmesénk torzát is, főleg ha folytonos derültségben tartanak a szerzői, mint Blum és Toché.

Serpette zenéjéről nagy lenézéssel szolt egyik-másik kritikus. Elfelejtették, hogy ezeket a dalokat csak félig szabad énekelni; a zene másik fele conversatio. Itt is az a vidéki pretenzió, mely kézzel fogható muzsikát követel.

Pálmai kedves ártatlan asszonyka volt az utolsó felvonásig. Ott kezdtük féltetni. De à tempo elhódítja őt a férj. *Németh* elmaradt önmaga mögött. A »csipkeken-dő«-beli magister magistrális alkotását nem érte utól. De *Kassaival* a trombita s hegedü duóban ellenállhatatlanul hatottak. S a hatás titka: a discretio. Csakugyan: néha mennyivel több a kevesebb! — mint Lessing mondja.

Az egyik fölvonásban Párisnak sikerült panorámáját láttuk, de csak néhány pillanatra. S így abban az esetben sem élhattünk volna a jegyszédők által kiosztott »használati utasítással«, ha érthetőbb lett volna is. Ugy látszik: Hajdu-Nánáson nyomatták, s Párisban irták alája a magyarázó szöveget.

CS. B.

Pokrócz Ádám vasuti kalauz nyájaskodásai.

Aszongya: »Tehelyi, mert vasutyi!«

— A déli vasuton is köd vala, hogy a minap karambuláztak. Tudják ám ott is a bejámter urak, hogy mivel köll előállani, ha baj van? — »Köd előttem, köd utánam!«

— Bálint kolléga állítása szerint: legjobb ökularé az boros pohár feneké.

— Egy czukros kis nagysága mondja a minap, hogy dekupiczálni jövök: »Itt jön az öreg gyóntató!« — Adám is rögtön amúgy nyájasan: »Jaj nagysága! — az ilyen vén kópé, már mint én: ért még csak valószínűságon a bűn-bocsátáshoz!« —

— Fázna a pasaszérok a fájna meleg kupétában; a Csóri pakkernak meg melege van ott fenn — a féken!

— Hogy a »darazsfészek« előtt elhaladok, hangoztatja fennyen, bévülről valaki: »Én egyenes uton járok!« — Gondoltam rá tüstént: ez bizonyosan vasutyi.

— Már hogy is származhat annyi temérdek sánta, félkezű, nyomorék ember a világra! — ezen török az urak a fejüket a II-ikban. Az ilyen csekélység minálunk egy vén széges masinyistának is a kisujjában van!

— Forbercz, te rosz masinyista! Me — hett!

— Bály íráj. —

(A „Gyöngyös“ jan. 17 számának tarczájában folyó „Klára“ cz. történeti beszélyből.)

Raul azon tudattól, hogy épen oly forrón szerettetik, mint ő imád, elragadtatva, szerelmének istennője előtt térdre borult és szerelmének hangjával felkiáltott: — »Ezen szavaid, hűn szeretett Klárám, szeplőtelen szerelmed engem üdvözítő tükre; én is szeretlek, szeretlek úgy, mint Leonidás Spartát, szeretlek, mint a hajnal szereti a harmat gyémánt gyöngyeit; éjfélete hajad szerelmem tündéréje, ajkad annak harmatot csókoló hajnala!« — Meg odább: »Az erdőbül, mint vészterhes felhő egy csoport rabló indul, lassan zugva, mint a fürgeteges szélvész« stb.

(Mily keresetlen egyszerűséggel ömlik e vallomás, a szívek mily természetes hangja ez! Igen: így beszél a szerelem! A szerelem szava üdvözítő tükör, s gyémántgyöngyökben pereg a lelkesedés az ezüstös éjféli arany holdsugarán át a zölden ragyogó rubint bíbor tűzében a zafírkék éjféli csattogó némaságába, hol lassan zug a fürgeteges szélvész!)

*

— Sirirat. —

Én a Pap Katalin porait fedezem
Kit negyvenkét évek sirán tul az élem
Rám bizá ő, Sándor Lászlónak volt neje
Kinél hűbbet s jobbat nemében nem lele
Férje karjai közt kilencz évet töltött
Midőn egészsége tüdősenyvet öltött
S két hónapok alatt mindinkább enyészvén
Lelkének adatik a mennyei részvény
Ezer nyolczszáz negyven és egyedik évnek
Harmadik havának harmadik reggének
Szomorú végpontján bójtmás ötödének
Déleesti felében zokogó férjének
Könnyei kísérték e helyre hamvait
A hol vérzö-szive önti siralmait
Lakjék lelke menyben, föld része e csendben
Ugy-e te is mondd jó vándor szivedben?

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Magog. Óriásit csak azon erőfeszítésében fődöttünk fel, amelylyel élczet akar mondani. — M. S. Gladstone rosz néven találma ven-

ni az ön kritikáját. Várjunk vele míg ujból elfoglalja a miniszterelnöki széket, akkor jobban bírja. — Dubi. Ez egyszer kevéske akadt a küldeményben. — V. Ki fog virágozni. — R. Kohn ur legálabb is háládatlan, ha abba bele tudott egyezni, hogy ama szégyen lánynak fogyatékos orthografiával, de annál gazdagabb szerelemmel irt levelét kifigurázzuk. A lelketlen hiúság inkább megérdemelné az éles kigunyolást. — F. A. Került benne. — F. F. Az adomát a jövő évi naptárba rajzoltatjuk meg. A többire nézve: sub judice lis est. — Obapu. Csak szándékának jóságát ismerhetjük el ezuttal. — Pfonográf. Egy keresztül utazó német követelhetünk szabatos magyar stylt, amíg magyar főispánok maradnak vele adósaink. — F. S. Az egyiket a jövő naptár részére tettük félre. — F. M. Az apróságokbul vagy kettőt. Az adomáján sokat nevettek a Fáraó udvarán, amidőn azt József asztal fölött elbeszélte. — S. S. Szives örömet várjuk. — Hmncs. Silányságok. — D. B. Schopenhauer rég megszokta, hogy megduplázzák nevében a p betűt. De a jó német Moleschott, azért, mert Turinban tanár, ugyancsak elbámulna, ha a »Nemz.« jan. 28-iki számában azt olvasná, hogy Molechotte lett belőle. A »verche« könnyű, hajh de a »toudomagne!« — „B. bbl.“ A versoket nagyon messzünnen késteti hozzá a helyzethez. Kettejét közöljük, ha még néhány társuk akad. — Lugosra. Az a meghívó tisztességesen adóz a magyarságnak. Csak minden egyéb »nemzetiség« vidéken volnának ennyi méltánlylattal a magyar nyelv iránt! — Png. Aki minden áron akar megszabadulni a hitelezőjétől, csakugyan legjobban teszi, ha kifizeti. A többi gyenge. — E. A. Bármely fővárosi papiros kereskedésben megrendelheti. — Sasok. Remélhetőkéj jobb bort ittak a vacsorájukon, mint a milyen verseménnyel hívták meg arra a convivusokat. — Gyngys. Nem lehet azokkal birni, amíg olyan kritika és lelkiismeret nélkül való szerkesztő akad, aki minden kis diák szelid őrgöngéseit a kiadásra méltatja. — H. E. Egyike kitűnő. Ha sürűben küld, több akad. — Dvr. Német bádogosnak mért ne szabadna roszul írni magyarul? Mért legyen ez csak a főispán urak kiváltsága? — C. Egyet s mászt fölhasználunk belőle. Hogyan! H. tanár ur szerint kleidsam=öltékeny? Ritkékony — seltsam — földitás! — Piscis. Non fiat. Kényszeredett betűficzamok. Csak nagy virtuozitás mentheti ki az ilyen magában csekély játékot. — B. S. A beküldött szerelmes levelet, bár mennyire kómiikus is, nem közöljük. Gyöngédtelen dolognak tartjuk, egy hívő, értelmes szív áradozásait nevétség tárgyává tenni. Azt a másikat már szivesebben vesszük.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.

Diák ismeretek tára.

Terjeszti **Bukovay Absentius** újszöveg.

12-ed réti 130 lap. **Ára 1 frt.**, melynek előleges (postautalvánnyal való) beküldése után a könyv bérmentesen küldetik meg.

A »**Borsszem Jankó**« népszerű alakjainak egyik legnépszerűbbike, melyben találó gúnyval van ostromozva a tanuló ifjúság azon része, mely a fővárosban csak a szórakozást keresi és vajmi keveset gondol a komoly munkával, a »politikát« nem a könyvben keresi, hanem az utcán üzi s annyit van a kávéház zöld asztala mellett, hogy mire a vizsgáló tanárok zöld asztala elé kerül, elfelejti a slágert, s mert itt minden thesis rozsz kártya neki, elbukik itt is.

De száraz, ünnepies intésekkel nem fogunk ki a hibán. A humor mezébe kellett öltöztetni a jó tanácsot, a szellemesség csillámaiát hímervén reája.

Bukovay Abszi mondásai példaszövevé váltak, a mi hatásukat fényesen bizonyítja. — Reméljük, hogy nyilatkozatainak javát egy díszes pakliba gyűjtve, kedvében járunk mindazoknak, akik kedvüket lelnek az igazi elmésségben, eredeti észjárásban és jóízű tréfában.

Ágai Adolf. Porzó tárczalevelei. Rajzok a társaséletből, a család köréből, uti-vázlatok stb. Új olcsó kiadás. Két kötet 3 frt.

Gyöpre magyar! Válogatott kortesfogások, nóták és választási tréfák. Vasvilával összegyűjtötte **Duhaj Marci** nyugalomba döntött kortesvezér. Kiadja és elejébe csördít **Nöms Mokány Berci** 1 frt.

MIDY-féle SANTAL-CAPSULÁK,

S

A mindennemű **titkos betegség** hólyag-hurut, kankó ellen mint **gyógyszer** ezeltőt oly általános közkeveltségben részesült Copsival-bálsam, ma már alig jó használatba, részint kellemetlen szaga és íze, részint a felbőfőzés, hányinger s más egyéb gyomorhajok miatt, melyeket használata okoz.

A Midy ur által feltalált tiszta leparólt **Santal-szész** nem bír ezen kellemetlen tulajdonok egyikével sem, s 48 óra alatt még **legidültebb s legfájdalmasabb kifolyásoknak** is anélkül, hogy a gyomornak terhére lenne s minden **befecskendés segélye nélkül** csaknem teljes megszűntet idezi elő.

Egy üveg ára, használati utasítással s 50 tokocskával **2 frt 10 kr.**

Raktárbhelyiség **Páris: 8. rue Vivienne.**
Budapecsten: TÖRÖK JÓZSEF gyógyszerésznél, király utca 12. 26

Erven Lucas Bols, os. k. udv. és német
alf. k. udv. szállítók
fennáll 1755 óta,
különlegességei:
Amsterdam,

Curacao-Anisette, az ország minden elsőrendű kereskedésében kaphatók.

Tüdő-, mell-, torokbetegek, asztmások

és asthmában szenvedők figyelmét ezennel felhívjuk az orvosok által megkísérelt és több ezer bizonyítvánnyal igazolt **gyógyhatása** által, az általam Oroszország bensejében felfedezett és nevem után **„HOMERIANA“** név alatt ismeretes gyógyvízünkre. Az erről tárgyaló riport mindenkinél ingyen és portamentesen megküldetik. Egy csomag Homeriána-thea 60 gramm súlyval, elengedő 2 napra és 70 krba kerül, és viseli valódiságának jelölő aláírásom másolatát — Homero Pál. — Valódi állapotban csakúgy közvetlenül általam vagy vezérraktárnokomtól **MAGYAR-ÉS ERDÉLYORSZÁG** teszre Szöllössy Istv. gyógyszerésznél **BUDAPESTEN**, Krisztinaváros, város major, továbbá **SEZGEDEN** Barsas G. és Károlyi Kálmán gyógyszerárterában, végre **TEMFESVÁR** Tarozay Istv. gyógyszer, Ovom a közönséget a más czegek által hirdetett és constatált hamis Homeriána thea vételeitől.

HOMERO PÁL Triest (Austria) a valódi Homeriána thea egyedüli felfedezője és készítője.

Köszönetlevél: Valamennyi tüdőbetegek érdekében alulírott Homero Pál urnak, Triestben (Ausztria) a súlyos tüdőháj ellen talált újszerű, az általa feltalált és neve után elnevezett „Homeriana“ gyógyvízét használata által ezennel mely köszönetüket fejezik ki. Wagner Károly, Innsbruck Universitátsstrasse 32, Tirolban (Ausztria.) John Ferencz, Bodenbach 110. (Csehszország.) Stökl György, Hernalz, Bécs mellett Ottakringerstrasse 60. (Austria.) 17

GUMMIÉS HAL-HOLYAG

csak valódi párisi, tucszatonként 1 firtól 5 firtig, rövidak tucszatonként 2 frt. Legfő párisi óvatossági szilvaesok (Safety-Spon-ge) tekinté 2, 3 forint, legfőnomabbak 4 frt. Továbbá többrendbeli különlegesség. **Magyar árjegyzék** ingyen és bérmentve. Szállítás a legnagyobb titoktartás mellett (utánvétellel is). 11

Weisz J. jun.,
Beesben, III. Löwengasse 28^{II}

Az Athenaeum könyvkiadó-hivatalában (Budapest, Ferenciek-tere, Athenaeum-épület, s általa minden hiteles könyvárúsnál, (Bécsben Szelinzki Györgynél Stephansplatz 6.) kapható:

Leányvári boszorkány.

Költői beszély.

Irtta **Gróf Zichy Géza.**

Zichy Mihály
tizenhárom rajzával.
Diszkötésben, ára 10 frt.

Az Athenaeum könyvkiadó-hivatalában Budapest, (Ferenciek-tere, Athenaeum-épület), s általa minden könyvárúsnál, Bécsben Szelinzki Györgynél (Stephansplatz 6.) kapható:

AZ OTTHON.

Utmutató

a ház czélszerű és izlésteljes berendezésére és vezetésére.

IRTA

EGY NAGYVILÁGI HÖLGY.

8-adrét, 236 lap, számos ábrával. **Ára füzve 1 frt 70 kr,** csinos vászonkötésben 2 frt.

A »házi tűzhely« sohasem játszott fontosabb szerepet, soha sem volt nagyobb gondozás tárgya, mint a jelenben, s épen azért alig üdvözöltünk gyakorlati munkát nagyobb örömmel, mint az előttünk levő, valóban lézaggató kötetet, mely az »Otthon«, a kényelem, az izlés és takarékoság fontos kérdést tárgyalja kimerítő alaposággal és beható tárgyismerettel. Az »Illem« kitűnő szerzője nagy érdemeket szerzett magának ez újabb munkája által, a menyinyiben egy általános érzett hiányon segített vele s egy aránylag rövid, velős, tapasztalásokon alapuló műben segédkezett nyujt mindazoknak, kik a házi tűzhely varáza iránt fogékonyak és annak előállításán vagy szépítésén fáradoznak.

Annál is inkább ajánljuk a magyar közönségnek e képekkel gazdag ellátott kiváló munkát, mert az csakugyan gyakorlati szempontból indul ki s a szerényebb sorsunk ép oly lényeges tanácsokkal és útmutatással szolgál, mint a gazdagnak, ki izlés hiányában gyakran sok pénzzel sem képes elérni ama művészi összhangot, mely mai napig a legszerényebb hájléknak is főköllése.

A mű tartalomjegyzékéből legvilágosabban kitűnik, mily páratlan ügyességgel van szem előtt tartva a szükséges mellett a szép, s a nélkülözhetetlen mellett ama felesleges, mely tulajdonképen szintén nélkülözhetetlenné vált.

Első fejezet. Az otthon fogalma és megalapítása. — A költségvetés. — A komfort. — Arend. — A tisztaság. — A pontosság. — Az izlés. — **Második fejezet.** Az otthon a múltban. — I. Az otthon az ó-korban. — II. Az otthon a középkorban. — III. Az otthon a tizenhatodik, tizenhetedik, és tizennyolcadik században. — **Harmadik fejezet.** Az otthon az újkorban. — A berendezés alapszabályai a városi és falusi háznál. — A takarékos, czélszerű és izlésteljes berendezés. — **Negyedik fejezet.** A művészet az otthonban. — Képek. — Hangszerek. — Könyvek és albumok. — Porcellán, majolika és velencei üveg. — Szobrok. — Bronce- és ezüst-tárgyak. — Réglégek. — **Ötödik fejezet.** A nő és háziipar az otthonban. Függönyök. — Szőnyegek. — Asztalterítők és abroszok. — Védterítők. — Hímezett butorok. — Kerévet-párnák. — Különböző kézimunkák. — Házipartárgyak. — **Hatodik fejezet.** A padló és szőnyegek. — A falak kárpatozása és festése. — Ajtók és ablakok. — A fűtés. — A világítás. — A vízvezeték. — A távíró. — A villámhárító. — **Hetedik fejezet.** Házartási helyiségek. (1. ábrával). A konyha és

konyhaeszközök. — Az élékkamra. — A tojes kamra. — A fa és készlen, fűzlek és boros pince. — A mosókonyha, mángorló és téglázó. — A padlás. — **Nyolcadik fejezet.** Az előcsarnok. Az előszoba. — **Kilencedik fejezet.** (8 ábrával). A salon berendezéséről általában. — A háziasszony salonja vagy a nappali. — A háziúr salonja. — A nagy salon vagy a fogadási termek. — A táncsterem. — **Tizedik fejezet.** Az ebédlő. (9 ábrával). Az ebédlő berendezéséről általában. — Egyszerű ebédlők. — Díszes ebédlők. — Ebédlő, renaissance stílusban. — Ebédlő régi angol stílusban. — Az asztalterítésről. — Az asztalnemű. — Ezüst. — Porcellán. — Üveg. — **Tizenegyedik fejezet.** A háló-szoba. (7 ábrával). — A hálószoba berendezéséről. — Az ágy. — Az öltöző-asztal. — Ruhatárak és szekrények. — A nő öltöző-szobája. — A férj öltöző-szobája. — A fürdőszoba. — **Tizenkettedik fejezet.** A boudoir. (6 ábrával). — A férőszoba. — A könyvtár. — A tekezőterem. — A vendégszobák. — **Tizenharmadik fejezet.** A gyermekszoba. (5 ábrával). A nagyobb gyermekek szobái. — A nevelők szobái. — A beteg szoba. — A családészobák. **Függelék.** (1 ábrával).

Megkülönböztetendők a mesterséges
sóból készült Seidlitz-poroktól.

Schmidthauer & I. magyar
ÁSVÁNY-SEIDLITZ (PEZSGŐ)-PORAI
1 adag ára 10 kr. 1 doboz 12 adag 1 f. o. á.

a hírneves nagy-igmándi keserű vízből nyert természetes forrás-sóból készítve, olcsó és hatásos helyettesítői a költséges ásványvíz-gyógyódnak, nevezetesen **étvágy és emésztéshiány, felfuvódás, gyomorhurut, makacs székrekedés, sárgaság, máj és lépdeganat, aranyér, elkövéredés és vérbőség**nél; ártalmatlanságuknál fogva pedig előbe helyezendők a **drasztikus** nagyobbbrészt **áloe** tartalmu **labdacso**knak. Ezen hazánk egyik kitűnő gyógyforrásából előállított készítményre annál is inkább felhívjuk az orvos urak és szenvedők figyelmét, mert a külföldi hasonló hatású ásványvizek és forrásterményekkel előnyösen versenyez, s jutányossága mindenkinek lehetővé teszi ezen egészséges és áldásos hatású gyógy-mód alkalmazását. **Postal megrendelést dobozonként 1 frt 20 kr. előleges beküldése mellett, bérmentve s ajánlva azonnal megküld a n.-igmándi kút kezelő-sége Komáromban. — Raktár Budapest, Török József gyógyszer. király-utca 12.**

AZ IDEI UJ

BÁLI- ÉS COTILLON-CZIKKÉK

árjegyzéke megjelenvén, azt kívánatra ingyen és bérmentesen bárkinek megküldi

SEEFELNER I. L.

cs. és kir. udv. szállító

BUDAPEST, IV. VÁCI-UTCA 9.

Az „ATHENAEUM” könyvkiadó-hivatalában Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. (Athenaeum-épület) s általa minden hiteles könyvárusnál, (Bécsben Szeleinski Györgynél, Stephansplatz 6.) kapható:

EMLÉKIRATOK.

Irta:

FRANKENBURG ADOLF.

Három kötet.

3-ad rétt, 760 lap. **Ára 3 frt 60 kr.**

Hölgyek tanácsot és biztos segélyt nyerhetnek a legnagyobb titoktartás mellett, Uebermayer A.-nál, születésné Bács, I. Bognergasse 13.

Csak 3 ft

A legszebb s a legcélszerűbb

ÜNNEPI
ajándék.

(Örök emlék az elhunytakról.)

Arcképek életnagyságban. Bármely beküldött fénykép után. Előleg 1 frt. A hű hasonlatért kezeség vállaltatik. 14

Bodascher Siegfried
jutalomdíjazott műterme
Bécs, II. Grosse Pfarrgasse 6.

HARTMANN K. T.

látyszerésznél

Budapecsten, Dorottya-utca 8. szám alatt

ajánlja dúsan felszerelt raktárát.

Színházi látcsövek legfinomabb achromatikus üvegekkel, hőrral bevonva, elefántcsont-, békateknő-, gyöngyház foglaltványokban és Alumíniumból; kettős tábori látcsövek; távcsövek, szemüvegek, orrcsipegetők, lorgnettek arany, ezüst, békateknő és nickelből; olvasó-üvegek, nagyító üvegek, góresövek, stereoskop készü-lékek és képek, varázslámpák, fátolykép készülékek finoman festett képekkel, kaleidoskopok, graphoskopok, finom higany légsúlymérők, Aneroid és Holosteric fémlégsúlymérők faragott fa- és bronz-foglaltványokban, szoba- és ablak-hőmérők, iránytűk, legújabb szerkezetű félcuklás schwelczli rajzeszközök, Riefler-féle hengeres rajzeszközök, metronomok és egyéb e szakban vágó czikkeit

a legjutányosabb áron.

Kívánatra árjegyzékek bérmentesen küldetnek.

Az ATHENAEUM könyvkiadó-hivatalában (Budapest, Ferencziek-tere, Athenaeum-épület) s általa minden hiteles könyvárusnál, (Bécsben Szeleinski Györgynél, Stephansplatz 6.) kapható:

Az első nyom.

REGÉNY.

Irta:

BENICZKY BAJZA LENKE.

Kis 8-ad rétt, 229 lap.

Ára 1 frt 20 kr.

1 frt 25 kr-nak postautalványával való előleges beküldése után a könyvet vidékre bérmentesen küldjük.

A nekünk bemutatott számtalan megbízható hiteles közönd íratok folytán ezen legöregebb és legelis meretű rendelési intézet, a hol a tudomány legújabb vívmányai, a legbővebb tapasztalatokkal párosulva, értékesítettnek, a legmelegben ajánlható. 3

Dr. LEITNER
43 év óta fenálló ren-delési intézetében

Pesten 3 dob-utca 18. sz. titkos, sőt idült betegségeket, az ünfer-tőzésnek minden következményeit, tehetetlenséget, stricturákat, minden női betegségeket, fehérfolyást és bürbajokat, rüht 2 óra alatt, levélileg is, biztosan, alaposan és gyorsan gyógyít, a nélkül, hogy a beteg hivatásában akadályozva volna és csak sikerült gyógyítás után fogad el tiszteletdíjat. — Rendel napon-kint reggel 6—9 ig. d. u. 1—5 ig és este 7—10 óráig.